

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej, v právnej veci navrhovateľa: **Y. X.**, štátneho príslušníka Číny, *zastúpeného JUDr. J. P.*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-1586/PO-Ž-2007 zo dňa 31. augusta 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 225/2007-19 zo dňa 22. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Saz 225/2007-19 zo dňa 22. apríla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Týmto rozhodnutím odporca podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o azyle“) navrhovateľovi neudelil azyl na území Slovenskej republiky, neposkytol mu doplnkovú ochranu a rozhodol, že v prípade navrhovateľa neexistuje prekážka jeho administratívneho vyhostenia do Číny podľa § 58 ods. 1, 2 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“). Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nebola preukázaná opodstatnenosť obáv z prenasledovania z dôvodov uvedených v zákone o azyle a Ženevskej dohovore z roku 1951 o právnom postavení utečencov. Taktiež považoval za vecne správne a zákonné rozhodnutie odporcu vo výroku

o neposkytnutí doplnkovej ochrany v zmysle § 13a alebo § 13b zákona o azyle. V prípade navrhovateľa nehrozí žiadne bezpečnostné riziko v prípade jeho návratu do Číny. Preto aj výrok rozhodnutia odporcu o neexistencii prekážok jeho administratívneho vyhostenia do Číny považoval za vydaný v súlade so zákonom o pobyte cudzincov.

Proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ podal odvolanie a žiadal zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd neprihliadol na vážnosť politickej situácie v krajine pôvodu navrhovateľa. Tým, že tento požiadal o udelenie azylu, stal sa nepohodlnou osobou v Číne.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 06.08.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak:

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku, alebo
- c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí (ods. 1).

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udelí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azylantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udelí azyl aj dieťaťu narodenému azylantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa ustanovenia § 8 zákona o azyle ministerstvo udelí azyl žiadateľovi, ktorý a) má v štáte, ktorého je štátnym občanom, a ak ide o osobu bez štátnej príslušnosti, v štáte jeho bydliska, opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, b) je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd.

Podľa § 13 ods. 1 ministerstvo neudelí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Podľa § 13c ods. 1 ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa 13a zákona o azyle ministerstvo udelí doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle ustanovenia § 2 písm. f) zákona o azyle je vážnym bezprávím:

1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon
2. mučenie alebo neľudské zaobchádzanie alebo trest
3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosť osoby z dôvodu svojvoľného násilia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Ustanovenie § 13b zákona o azyle rieši otázku poskytnutia doplnkovej ochrany na účel zlúčenia rodiny.

Podľa § 20 ods. 4 zákona o azyle, ak ministerstvo rozhodne o neudelení azylu alebo o odňatí azylu, okrem odňatia azylu podľa § 15 ods. 2 písm. i), rozhodne tiež, či cudzincovi poskytne doplnkovú ochranu; ak ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu, nepredĺži doplnkovú ochranu alebo zruší doplnkovú ochranu, okrem zrušenia doplnkovej ochrany podľa § 15b ods. 1 písm. d), vo výroku rozhodnutia tiež uvedie, či existuje prekážka administratívneho vyhostenia podľa osobitného predpisu.

Podľa § 58 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie, alebo v ktorom by mu hrozilo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie, alebo trest. Rovnako nemožno cudzinca administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti alebo je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu takýto trest môže byť uložený.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bola ohrozená jeho sloboda z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie; to neplatí, ak cudzinec svojim konaním ohrozuje bezpečnosť štátu, alebo ak bol odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin a predstavuje nebezpečenstvo pre Slovenskú republiku.

Odvolací súd zo spisu zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ požiadal o azyl dňa 17.07.2007 z ekonomických dôvodov. Počas pohovoru u odporcu dňa 10.08.2007 o.i. uviedol, že nebol členom žiadnej politickej strany, či hnutia, a že nebol nikdy v Číne trestne stíhaný. K dôvodom svojej žiadosti uviedol, že po príchode na Slovensko (03.01.2007) si vybavil povolenie k pobytu za účelom podnikania. Po jeho následnom zrušení vo februári 2007 sa však domov nevrátil, ale požiadal o azyl. Iné dôvody žiadosti o azyl neuviedol. V Číne nemal nikdy žiadne problémy. V spise sa nachádzajú relevantné správy o krajine pôvodu navrhovateľa, pochádzajúce z rôznych zdrojov.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa a odporcu, že u navrhovateľa neboli splnené podmienky na udelenie azylu podľa zákona o azyle a Konvencii z roku 1951 o právnom postavení utečencov.

Taktiež sa odvolací súd stotožnil aj so záverom, že neboli navrhovateľom splnené podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany.

S ohľadom na relevantné správy o situácii v krajine pôvodu navrhovateľa odvolací súd považuje za vecne správny a v súlade so zákonom o pobyte cudzincov záver odporcu, ktorý potvrdil aj krajský súd, že na strane navrhovateľa neexistujú prekážky jeho administratívneho vyhostenia do krajiny jeho pôvodu.

Vzhľadom na horeuvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že neúspešnému navrhovateľovi nepriznal právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. augusta 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová